

Ölümün Ucundaki Işık 5Okul Hikayesi

— erkan-bilgi · 05 Nisan 2009

Okul bitince tekrar memleketlerine döndüler. Ahmet amca için artık yapılacak bir şey kalmamıştı. Bir gece aniden fenalaştı. Ağzından burnundan kan boşandı. Hastaneye kaldıralar ana kız olanlara bir anlam veremediler ama barış beyle görüşünce bu ciddi hastalığın geç de olsa öğrendiler. İkisi de adeta yıkılmıştı. İhtiyar çınar yine yapmıştı yapacağını. Her zaman yaptığı gibi kızının eşinin mutluluğunu kendi canandan önde tutmuştu.

Doktor ısrar ettim şehir havası çok kirlidir senin hastalığın için. İlacın memleketinin havası dedim ama dinletemedim diyordu. Yoksa hastalığı erken teşhis etmiştik iyileşme ümidi çok yüksekti. Dinlemedi dinlemedi işte diyordu. Bu sözler Meryem derinden yaralamıştı. Genç kız büyük bir fedakârlığın altında ezilmişti adeta.

Benim benim için yaptı her şeyi oysa benim de omun için yapmayı düşündüğüm çok şey vardı. O şimdi bizleri bırakıp gidecek ona çok istediği torunu bile veremedim. Yanımdan bir gün bile ayrılmayan babam bizden ebediyen ayrılacak öylemi diye haykırdı. Ve olduğu yere yağıldı kaldı. Bir anda o aydınlık pırl pırl dünyaları kapkara olmuştu. Ana kız uzun süre birbirlerine bakıp ağladılar. Elif hanım yalvarmaklı gözlerle doktora baktı. Beni öldür ama kocamı yaşat doktor diye seslendi. Doktor bu aşamadan sonra artık yapacak hiçbir şeyin kalmadığını uzun uzun anlattı. Ana kız için bunu kabullenmek hiç de kolay değildi. Ama yapacak hiçbir şeyde maalesef yoktu.

Ahmet amcaksızının tayininin çıkmasını sabırsızlıkla bekliyordu. Onlar için bir hayâlî olan gerçekleşmiş Meryem artık öğretmen olmuştu. Birkaç gün sonra atamalar gerçekleşti. Meryem memleketlerinden çok da uzak olmayan bir kasabaya atanmıştı. Hazırlıkların yapıp ertesi gün Meryem'in okulunu görmek için kasabaya hareket ettiler. Anadolu nun bu sınır kasabasında insanlar pek sevecen misafirperver ve alçakgönüllü insanlardı. Öyle pek eğitime önem vermezler hele kız çocuklarını kolay kolay okutmazlardı. Ahmet amca da en az Meryem kadar heyecanlıydı. Bu telaş ona hastalığını unutturmuştu. Meryem kasabayı çok beğendi. Okulu müdüründen okul hakkında bilgi aldı. Lojmana yerleştiler ertesi gün okul açılacak ona minicik yavrular ilk kez öğretmenim diyeceklerdi.